

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rybołówstwa

2008/2223(INI)

18.12.2008

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie zarządzania w ramach WPRyb: Parlament Europejski, regionalne komitety doradcze i inne podmioty
(2008/2223 (INI))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawczyni: Elspeth Attwooll

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	8

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie zarządzania w ramach WPRyb: Parlament Europejski, regionalne komitety doradcze i inne podmioty (2008/2223 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa¹,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 657/2000 z dnia 27 marca 2000 r. w sprawie bliższego dialogu z sektorem rybołówstwa i innymi grupami, na które ma wpływ wspólna polityka rybołówstwa²,
  - uwzględniając decyzje Komisji 71/128/EWG, 1999/478/WE oraz 2004/864/WE,
  - uwzględniając decyzję Komisji 93/619/WE, zmienioną w 2005 r. decyzją Komisji 2005/629/WE,
  - uwzględniając decyzje Komisji 74/441/EWG oraz 98/500/WE,
  - uwzględniając decyzję Rady 2004/585/WE z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiającą Regionalne Komitety Doradcze w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa³, zmienioną decyzją Rady 2007/409/WE z dnia 11 czerwca 2007 r.⁴,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie przeglądu działalności Regionalnych Komitetów Doradczych z dnia 17 czerwca 2008 r. (COM(2008)0364),
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A6-0000/2009),
- A. mając na uwadze, że zarządzanie instytucjonalne w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) obejmuje Komisję, Parlament Europejski, Radę, Komitet Regionów, Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA), Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), Komitet ds. Sektorowego Dialogu Społecznego w Rybołówstwie Morskim (SSDC) oraz regionalne komitety doradcze (RAC),
- B. mając na uwadze, że zarządzanie w ramach WPRyb obejmuje również krajową i regionalną administrację państw członkowskich,

---

¹ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

² Dz.U. L 80 z 31.3.2000, s. 7.

³ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, s. 17.

⁴ Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 68.

- C. mając na uwadze, że Wspólnota działa w różnych regionalnych organizacjach rybackich, a umowy o partnerstwie w sprawie połowów są zawierane również z krajami trzecimi,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z zapisami traktatu lizbońskiego Parlament Europejski wciąż byłby odsunięty od ustalania całkowicie dopuszczalnych połowów i kwot,
- E. mając na uwadze, że posłowie do Parlamentu Europejskiego uczestniczą obecnie w posiedzeniach regionalnych organizacji rybackich w trybie doraźnym,
- F. mając na uwadze, że przepływ informacji na temat bieżącej realizacji umów o partnerstwie w sprawie połowów, w tym działalności wspólnych komitetów monitorujących, mógłby być bardziej satysfakcjonujący,
- G. mając na uwadze, że STECF został utworzony w 1993 r., Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa w 1971 r. i przemianowany na AFCA w 1999 r., a Komitet ds. Sektorowego Dialogu Społecznego w Rybołówstwie Morskim powstał w 1999 r. w miejsce Wspólnego Komitetu istniejącego od 1974 r.,
- H. mając na uwadze, że obecnie działa wszystkie siedem regionalnych komitetów doradczych,
- I. mając na uwadze utworzenie komitetu Inter-RAC, mającego posiedzenia koordynujące z Komisją,
- J. mając na uwadze, że Komisja dokonała ostatnio oceny AFCA oraz RAC, lecz do tej pory nie oceniła pracy STECF,
- K. mając na uwadze, że ocena AFCA przyniosła liczne zalecenia dotyczące jego sposobu działania i propozycje różnych możliwości jego rozwoju w dłuższej perspektywie,
- L. mając na uwadze, że ocena RAC przyniosła pozytywne rezultaty, aczkolwiek Komisja zidentyfikowała szereg działań służących poprawie ich funkcjonowania, które nie wymagają nowego prawodawstwa,
- M. mając na uwadze, że wszystkie strony zgodziły się, że konieczny jest silniejszy dialog między naukowcami i rybakami, a RAC wezwały ponadto do szerszego uwzględniania aspektów społeczno-gospodarczych w procesie podejmowania decyzji,
- N. mając na uwadze, że niektóre RAC oraz niektórzy posłowie do Parlamentu Europejskiego wyrazili wolę bardziej sformalizowanej współpracy,
- O. mając na uwadze, że ograniczone środki utrudniają rozszerzenie działalności RAC,
- P. mając na uwadze, że Komisja zapowiedziała, że przed wprowadzeniem nowych przepisów prawnych wysłucha poglądów Parlamentu Europejskiego, Rady i zainteresowanych stron,
- Q. mając jednak na uwadze, że jest rzeczą oczywistą, że lepsze przestrzeganie przepisów w ramach WPR_{Ryb} jest wynikiem zaangażowania zainteresowanych stron w ich tworzenie i wdrażanie,

- R. mając na uwadze, że we Wspólnocie istnieje wiele różnych rodzajów rybołówstwa, posiadających własną charakterystykę,
- S. mając na uwadze, że obecnie prowadzone są konsultacje w sprawie reformy WPRyb,
1. wzywa do nadania statusu obserwatora członkom parlamentarnej Komisji Rybołówstwa podczas posiedzeń Rady Ministrów ds. Rybołówstwa;
  2. wzywa do sporządzenia wykazu regionalnych organizacji rybackich i innych organów międzynarodowych, w przypadku których koszty udziału członków Komisji Rybołówstwa Parlamentu Europejskiego w ich posiedzeniach powinny być zwyczajowo pokrywane przez Parlament;
  3. wzywa do obszerniejszego informowania o realizacji umów o partnerstwie w sprawie połowów, a zwłaszcza o działalności wspólnych komitetów monitorujących;
  4. wzywa Komisję do powiadamiania Parlamentu o wszelkich konsultacjach, jakie mają miejsce w odniesieniu do WPRyb i polityki morskiej;
  5. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny STECF;
  6. zwraca uwagę na wyniki oceny AFCA oraz na fakt, że Komisja oczekuje własnych zaleceń AFCA dotyczących:
    - jaśniejszej definicji jego roli i celów, które muszą znaleźć odpowiednie odzwierciedlenie w składzie komitetu, oraz zwiększonego uczestnictwa nowych państw członkowskich;
    - jego metod pracy, jeżeli chodzi o podział obowiązków między posiedzeniami plenarnymi i grupami roboczymi, ich liczbę i zadania, a także procedury;
    - lepszego formułowania pytań wymagających wyjaśnienia;
    - poprawy komunikowania i informowania przez stosowanie mediów elektronicznych, bezpośredni dostęp do danych, a także poszerzenie możliwości tłumaczenia ustnego i pisemnego;
    - odpowiednich środków finansowych i najlepszych sposobów utrzymania funkcji wsparcia.
  7. zwraca uwagę, że proponuje się różne możliwości rozwoju AFCA w dłuższej perspektywie: zastąpienie przez Komitet Koordynujący RAC; zmniejszenie komitetu, tak aby reprezentowane były jedynie różne segmenty floty, handlu i przetwarzania, hodowli ryb i skorupiaków oraz działalności portowej; zwiększenie komitetu poprzez włączenie rybołówstwa rekreacyjnego, detalistów oraz użytkowników obszarów przybrzeżnych i morskich; włączenie AFCA do szerszej grupy konsultacyjnej ds. polityki morskiej;
  8. podkreśla, jak ważne jest unikanie powielania prac, szczególnie RAC, i uważa, że ta ostatnia opcja dobrze wpisuje się w ramy polityki morskiej i zintegrowanego zarządzania strefą nadmorską;
  9. wzywa Komisję do podjęcia następujących działań w odniesieniu do RAC:

- zwiększenia ich widoczności i zachęcenia do udziału szerszego grona zainteresowanych;
  - poprawy dostępu do wiedzy i danych naukowych oraz współpracy z STECF;
  - włączenia ich w proces konsultacji na jak najwcześniejszym etapie;
  - określenia kryteriów pozwalających na ocenę zgodności ich opinii z celami WPRyb oraz informowania komitetów o wykorzystaniu takich opinii;
10. jest zdania, że RAC są obecnie niedofinansowane, biorąc pod uwagę ich obciążenie pracą; odnotowuje, że Komisja wydała wytyczne na temat zarządzania finansowego, uważa jednak, że konieczny jest dalszy dialog w tym zakresie i że należy zbadać alternatywy dla obowiązującego systemu;
11. uważa, że szersze uczestnictwo w RAC wymaga rewizji ich składu, jednak jest zdania, że nie należy zakłócać istniejącej równowagi między sektorem rybołówstwa a innymi organizacjami;
12. wzywa do zacieśnienia współpracy między RAC a Parlamentem Europejskim, Komitetem Regionów i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym;
13. zwraca się do Komisji Rybołówstwa Parlamentu Europejskiego, z zastrzeżeniem ustawowych procedur zatwierdzania, o podjęcie następujących działań:
- wyznaczenie członka lub członków komisji do współpracy z każdym RAC oraz składania sprawozdań z jego działalności;
  - zagwarantowanie, że przedstawiciele RAC są zapraszani na posiedzenia Komisji Rybołówstwa, jeżeli porządek obrad dotyczy kwestii, w które są one zaangażowane, udzielając opinii lub wydając zalecenia;
  - zapraszanie członków komitetu Inter-RAC do wystąpień przed komisją po posiedzeniach koordynacyjnych komitetu z Komisją;
  - organizowanie corocznej konferencji z udziałem RAC oraz Komisji;
14. wzywa organy władzy budżetowej do przyznawania odpowiednich środków na powyższe działania;
15. zwraca się do RAC o informowanie na bieżąco członków Komisji Rybołówstwa o swoich działaniach, opiniach i zaleceniach oraz o ich zapraszanie do uczestnictwa w posiedzeniach;
16. domaga się, aby w przyszłym prawodawstwie dotyczącym RAC przyznano posłom do Parlamentu Europejskiego formalny status czynnych obserwatorów na ich posiedzeniach;
17. zwraca się do Komisji i Inter-RAC o porozumienie w kwestii uczestnictwa członków Komisji Rybołówstwa na ich posiedzeniach koordynujących;
18. jest zdania, że powinno następować stopniowe przekazywanie obowiązków zarządczych RAC;
19. uważa również, że przyszła reforma WPRyb powinna doprowadzić do jej całkowitej decentralizacji, a RAC powinny odgrywać główną rolę w tym procesie;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, regionalnym komitetom doradczym, Komitetowi Doradczemu ds. Rybołówstwa i Akwakultury, Komitetowi Naukowo-Technicznemu i Ekonomicznemu, Komitetowi Regionów, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi ds. Sektorowego Dialogu Społecznego w Rybołówstwie Morskim oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Zarządzanie instytucjonalne w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRy) obejmuje poza Komisją, Radą i Parlamentem różne organy, takie jak Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA), Komitet ds. Sektorowego Dialogu Społecznego w Rybołówstwie Morskim (SSDC) oraz regionalne komitety doradcze (RAC). W wydawaniu opinii odgrywają również rolę Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny. Zarządzanie w ramach WPRy obejmuje również krajową i regionalną administrację państw członkowskich.

Bezpośredni wpływ na kształtowanie prawa i polityki mają także zainteresowane strony sektora przemysłu, indywidualnie bądź przez organizacje parasolowe, takie jak COCEGA, Europêche i FEAP, organizacje konsumenckie i inne organizacje pozarządowe, szczególnie te działające na rzecz środowiska naturalnego, a także – w mniejszym stopniu – partnerzy społeczni.

Zarządzanie w ramach WPRy należy także postrzegać w szerszym kontekście, np. zintegrowanej polityki i strategii morskiej, rozszerzenia sieci Natura 2000 na środowisko morskie czy działań w kierunku zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną. W tym ostatnim kontekście WPRy będzie prawdopodobnie musiała zrównoważyć interesy rybołówstwa i akwakultury, a także wziąć pod uwagę konflikt interesów gospodarczych, np. w odniesieniu do produkcji energii.

Historycznie rzecz biorąc, WPRy podlegała scentralizowanemu mikrozarządzaniu i była krytykowana za podejście oparte na zasadzie „jeden rozmiar dla wszystkich” i „od góry do dołu”, które nie sprzyjało realizowaniu polityki. Sytuacja uległa zmianie po reformie z roku 2002, która zaowocowała dużo większym zaangażowaniem zainteresowanych stron, zwłaszcza dzięki regionalnym komitetom doradczym (RAC), które utworzono po raz pierwszy w 2004 r. W 2007 r. uznano je za organy służące celowi leżącemu w ogólnym interesie europejskim, co pozwoliło na zapewnienie im stabilnego finansowania.

Obecnie działa wszystkie siedem RAC przewidzianych w prawodawstwie, odbywają się też posiedzenia komitetu Inter-RAC, w tym posiedzenie koordynujące z udziałem Komisji. Poza wydawaniem opinii w kwestiach bezpośrednio ich dotyczących, RAC współpracują także z innymi organami, czego przykładem jest wspólne posiedzenie Inter-RAC i ACFA w sprawie kontroli w Brukseli w kwietniu 2008 r. Przedstawiciel AFCA ma także prawo do uczestnictwa w posiedzeniach RAC w charakterze czynnego obserwatora.

Ostatnia ocena RAC, dokonana przez Komisję, była pozytywna. Oczywiście jest jednak, że nierozwiązane pozostają niektóre kwestie dotyczące finansowania, składu i kompetencji, i że należy podjąć działania w celu zwiększenia ich widoczności, poprawy procedur konsultacji i dostępu do wiedzy naukowej.

Większe zaangażowanie zainteresowanych stron w proces podejmowania decyzji odnosi jednoznacznie korzystny skutek, czego przykładem może być dobrowolne porozumienie szkockich rybaków o zamknięciu obszarów, na których występują olbrzymie ilości młodego

dorsza i decyzja RAC ds. Morza Północnego o zakazie wyrzucania dorsza nadającego się do wprowadzenia do obrotu.

Przeprowadzona przez Komisję ocena AFCA podniosła różne wątpliwości co do jego celów, składu i procedur, a także roli, jaką komitet powinien odgrywać w dłuższej perspektywie. Zaproponowano, aby rozważyć tę ostatnią kwestię w kontekście rozwoju zintegrowanej polityki morskiej, unikając powielania prac RAC, umożliwiając jednak ścisłą współpracę roboczą.

RAC wyraziły życzenie lepszego dostępu do opinii społeczno-ekonomicznych oraz informacji naukowych. W tym kontekście przydatne byłoby przeprowadzenie przez Komisję oceny STECF oraz poszerzenie kontaktów z Komitetem Regionów i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym.

Niektóre RAC oraz koordynatorzy Komisji Rybołówstwa wyrazili ponadto wolę bardziej sformalizowanej współpracy. Wskazówki dotyczące sposobu rozwoju tej współpracy zostały zawarte w projekcie rezolucji.

Zdaniem sprawozdawczynie ulepszenia, które już nastąpiły dzięki zaangażowaniu zainteresowanych stron, wskazują na przyszłą reformę WPRyb, polegającą na radykalnej decentralizacji, tak aby możliwe było dostosowywanie środków do poszczególnych rodzajów rybołówstwa na określonych obszarach, zgodnie z panującymi w nich warunkami. RAC powinny odgrywać główną rolę w tej decentralizacji.

Podczas gdy WPRyb powinna pozostać wspólną polityką w odniesieniu do jej celów i założeń, ogólnej regulacji, administracji i nadzoru, faktyczne zarządzanie powinno być stopniowo przekazywane RAC z myślą o odgrywaniu przez nie pełnej roli w tym zakresie do momentu rozpoczęcia przyszłej reformy WPRyb.